

meget lang Tid og et meget stort Arbejde paa Undersøgelsen af denne Sag. Jeg kan nærmest tale paa egne Vegne. Jeg ved, at i denne Vinter har største Delen af mine Dage og mine fleste Nætter været viet denne Sags Undersøgelse og Bearbejdelse. Det er altsaa visselig ikke først i Fællesudvalget og i Underudvalget, at denne Sag er bleven saglig undersøgt.

Videre bemærkede det ærede Medlem, at der var noget selvmodsigende i den Betragtning af mig, at den høje Toldbeskyttelse medførte en betydelig og for stor indenlandsk Konkurrence, og han mente, jeg maatte være glad ved en stor indenlandsk Konkurrence. Det er jeg ogsaa, for saa vidt den blot ikke er usund. Jeg er derimod ikke en Ven af, at høj Toldbeskyttelse i alt for høj Grad lokker Kapitalen; i de Virksomheder, hvor Toldbeskyttelsen er højest, og hvor der saa at sige i Realiteten er et Indførselsforbud mod udenlandske Varer, er Overkapitalisering i Regelen størst, og gennem Overkapitaliseringen fremkommer der allerede noget usundt i den indenlandske Industris Udvikling.

Endvidere er det hændet mig adskillige Gange ved de mange Samtaler, jeg har haft med industridrivende og næringsdrivende i alle Fag angaaende Toldloven, at naar jeg gik dem paa Klingen med Hensyn til de enkelte Erhverv og sagde: Deres Toldbeskyttelse er saa høj, at der ikke kan indføres noget nævneværdigt fra Udlandet af den Vare, De fabrikkerer — Indførselslisterne vise, at der ikke er blevet indført noget —, og saa klager De endda og siger, at Industriens Stilling er elendig! Ja, have de saa sagt, men det kommer af, at vi vare nok i Forvejen, men saa var der en Mand, der ejede nogen Kapital, og som kunde disponere over tekniske Kræfter, som mente, at her var der paa Grund af den høje Toldbeskyttelse et udmærket Felt til Kapitalanbringelse, og saa kom der en Fabrik til og endnu en, og derved blev der for mange om Budet, og saa slog man sig sammen, sammensmeltede de bestaaende Fabrikker, og saa skulde de paagældende Fabrikanter ikke alene have de Penge, de havde sat deri, men ogsaa have erstattet dem, de havde tabt, og saa heist have en ordentlig Fortjeneste oven i Købet, og derved fremkom Overkapitaliseringen. Alt dette er en Følge af, at Faget har lokket for mange Driftsherrer, for megen Kapital, oprindelig paa Grund af den alt for høje Toldbeskyttelse. I de Fag, hvor man har kæmpet paa mere lige Fod med den uden-

landske Konkurrence, er erfaringsmæssig Overkapitaliseringen og den overdrevne indenlandske Konkurrence mindre end ved de højstbeskyttede. Naar man saa siger, at naar der er overdrevent megen indenlandsk Konkurrence, maa ogsaa Priserne gaa ned, saa at Beskyttelsen ikke gør sig gældende, er det ikke altid rigtigt. Thi de overkapitaliserede Industrier, som altsaa have en alt for uforholdsmæssig Kapital at slæbe med, der skal forrentes, ere mere end andre fristede til Trustdannelser, der saa i Regelen fremkalder ny Overkapitalisering. Trustdannelserne have gennemgaaende fundet Sted der, hvor der haves en for høj Beskyttelse, og hvor derfor Overkapitaliseringen foregaar, og hvor derfor Hjemmemarkedet er overfyldt. Saa skulde Priserne nok komme op.

Til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), der omtalte Værditold, skal jeg sige, at jeg forstaa ikke, det ærede Medlem vilde føre dette Moment frem. Jeg synes oprigtig talt, han ikke staa sig ved det, thi det, som nu skal være Rettesnoren for en sand demokratisk og sand frihandlensk Behandling af Toldloven, nemlig det Kædt-Lüttichauske Forslag i 1897, er da det elendigste Forslag med Hensyn til Værditold, som nogen Sinde er blevet vedtaget i dette Ting. Der har Værditolden kun været anvendt paa Varer til et Toldbeløb af 526,000 Kr., og naar det ærede Medlem nu vil beklage sig saa meget over, at vi ikke ere naaede højere end til 829,000 Kr., er det i hvert Fald et Fremskridt fra det bestaaende. Det er dog over 200,000 Kr. mere Værditold end nu. Det Forslag, som det ærede Medlem gladelig stemte for i 1897, og som vi nu hørte ham hæve til Skyerne, var sandelig betydelig ringere ikke alene end det, vi vedtage i Dag, men ogsaa end det bestaaende, saa den Streng paa sin Lyre skulde det ærede Medlem tage ud i Tide, jeg tror ikke, han faar nogen Glæde af at spille paa den.

Til den Sammenligning, jeg anstillede med Hensyn til Værditoldens Anvendelse efter den bestaaende Lov og efter det her foreliggende Forslag, maa jeg dog gøre en Bemærkning, som jeg, da jeg havde saa overmaade mange Enkeltheder at behandle i mit store Foredrag i Formiddags, ikke vilde bebyrde Fremstillingen med, det er den, at jeg tror, jeg har gjort os selv Uret ved at opstille de Tal, jeg har nævnt, saa summarisk, som jeg gjorde. Naar vi antage, at Værditolden ifølge den bestaaende Lov kan gaa op til et saa stort Beløb som 601,000 Kr., vel at mærke for saa-